

Publicerad 2013-06-30 22:40 av Xoder

Mörka dimman

Dimman lägger sig över byn,
blockerar allt, även vår syn.
Med mörkets sällskap den komma,
osäkerhetens känsla vi ej kan undkomma.

Sätter sig i hela sinnet,
får en att ifråga sätta det gladaste minnet.
Ångesten uppstår med sin styrka,
vill en få att söka skydd i en kyrka.

Tills dimman och mörket borta är,
denna känsla känns så vulgär.
Tar över sinnerna helt,
ack, allt känns så stelt.

Men kämpa måste jag göra,
och genom dikterna även energin föra.
Aldrig låta sinnet hoppet mitt förlora,
utan hålla det enkelt, inte känslorna förstora.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Xoder med Poeter.se id #45029 innehar upphovsrätten